

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

S Ante M

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

precatus est Jove ut suos filiteret: inde iouē sitorē
 appellatū: nec Romulus iouem sitorē appellatu
 rum si suos filiteret: sed ait: Dic ego tibi templū sta
 tori Joui. i. qui es sator: propria virtute stans: et rez
 stabilior: tanq̄ stabilior nostro futuro tēplū qd̄ mo
 numentū sit posteris tua p̄sentia p̄seruata esse vobez
 voueo. Nam q̄ Romulus dixit fugā sedā sisse: non
 sic accipiendum est q̄ precatus sit iouem: vt suos fo
 lum filiteret (hoc est iudicū foret) sed vt sic filiteret:
 vt in sabinoz ipugnatē ac insectatē starent: illiq̄
 resisterēt. Qd̄ Luuius eodē loco tāgū cum ait. Nec
 precatus velut si sensisset auditas preces hic inq̄ ro
 manis Juppiter optimus maxime resistere atq̄ ite
 rare pugna iubet. Resistere romani tanq̄ celesti vo
 ce iussi. Hoc etiā Licet. lib. j. inuec. pp̄re poluit: Tu
 iuppiter qui iisdē rebus quibus hęc vobz condita au
 spicijs a Romulo es cōstitutus: quē satorē huius vr
 bis atq̄ imperū vere noīamus: hunc et huius socios a
 tuis aris: ceteriq̄ tēplis ac rectis vrbis a iugibus
 a vita fortuniq̄ cuiū omnīu arcebis. Et lib. iij. de fi
 ni. Ad seruandū genus humanū natura incitant atq̄
 etiā iouez tū op̄ omniā maximā dicimus: cūq̄ eū salu
 tarē hospitalē satorē hoc intelligi volumus salutem
 hominū in eius esse tutela. Et his cōstat Jove cognō
 minatū satorē fuisse nō a siltēdo: vt Calla dixit: sed
 a stando: quia cum stare solus putaret aduersus tē
 plo sibi dicato tanq̄ vrbis Romę romaniq̄ populi
 stabilitor: vt ibi pro tutela romanorū veneratus sta
 rer hospitalis: eo q̄ romanos aduersus sabinos sta
 re fecisse crederet. Quod et pater meus Aug. lib. iij.
 de ciuitate dei. paucis verbis complexus est dicens:
 Hic tamē Romulus de suozū virtute desperans: io
 uem orauit vt starent: atq̄ ille hac occasione nomen
 satoris inuenit. Nec mirū si a sitorē sit: quoniam
 stare est virozū fortiter pugnantū: vt apud Plau. in
 am. Si in fugā se tū nemo cōuertit: nec recedit loco
 quin statim rem gerat animā omittunt prius q̄ loco
 demigrent: quibz vt iterat iacet obrinetq̄ ordinē.
 A sitorē sūt cōposita Absistor: assistor: qd̄ est p̄sentem
 me exibeo siue corā me firmo. Teren. in adel. Accē
 de hac parmeno nimis istoc abisti. Hic p̄pter hęc
 assiste. Virgil. Ac libiq̄ citus affinit ozis. i. p̄sentauit.
 Cōsistor: circūsistor: desistor: existor: insistor: obistor: persi
 stor: duro p̄seuero. Apul. Cum me rogassent an in p̄
 positio persisteret. P̄sistor: antessistor: resistor.

Sistrā: musicū instrumentū: hoc est cornu recuruū pecū
 stare egyptiorū quo vtrūq̄ in istis sacris argenti et
 sonozū dum percuteretur. Quid. Per tua sistrā p̄
 cor per anubidis ora verendi. Apul. Ereis et argen
 teis et aureis sistris argutum tinnitū confrepentes.
Bar: Si q̄s plorator collo tibi vermula p̄det: hęc
 quatit tenera garrula sistrā manu. Hoc tamē instru
 mentum apud egyptios vicem tubę exibebar. Vir
 gilius: Patrio vocat agmina sistro. Inde a martialē
 dicitur Sistrata tuba.

Sitaces: auis que alio noīe p̄stracus et papagallus dicit
 tur. Pl. India autē hęc mittit sitacem: vocant viridē
 toto corpore: totoque tū minato in ceruice distinctā.

Sitarchia: vas repositozū siue face vel pera in qua po
 ni consuevit abus. s̄top enim abus. Hiero. libro. j.
 Regū. Paris defectit in sitarchijs noītris et spozū
 lam non habemus.

Sitomera: mensura frumenti ad largiendā.

Sironia: regio littozalis macedonie versus Thermo
 pontū: in qua mōs est sibon nituosus. Virg. Sibto
 niasq̄ nitues hyemie subeam? aquosē. Hoc etiā no
 mine dicta fuit Thracia: vt inq̄ Hel. lib. r. Unde spi
 rat aquilo: quoniam ad septentrionē exposita. Quid.
 Et sibonio aquiloni.

Sitis: proprie bibendi appetitus. Per translationē po

nitur pro nimia auiditate cuius rei. Plancius. Tu
 pio te amplecti: neq̄ aliter scim iamdu conceptā se
 dare possum. Hinc sitio is. Iusti. Satiare inquit san
 guine quē sitiisti. Huius diminutiū est Siticula.
Siticulosus: qui semper sitit. Inde Adria. Siticulosas
 vocat Apuliam.

Sitibundus: abunde sitiens.

Situla: cista qua populi suffragia in creandis magistratibus
 legibusq̄ ferendis colligebātur. Plau. in cas.
 Sotitia illa in situla. Situla etiā vas ad hauriendā
 aquā acōmodā q̄ aquā sicut. Idem: Si hanc situlā
 accepero: omnē illi pureo animā intertrahero. Huius
 diminutiū est Sirella. Licet. pro Lorne. Nec ma
 ius est legere codicē cum intercedat q̄ sitellaz ipsam
 cum ipso intercessore deferre.

Situs a. um. positus: Est sitū est quicquid loco suo pos
 tum non euerit. Teren. in adel. In quo nostrę spes
 opesq̄ omnes site erant.

Situs us. lanugo ex humore creata que sit in locis solē
 carentibus. Dona. exponē illud Virg. li. vii. Sed
 te victa situ sic scribit: Situs est corruptio ex humo
 re et diuturnitate p̄tracta qua deteriores sūt species
 vno loco et prolixo tēpore cōstituta. Vicit. situ quasi
 que semo esset: et nihil agēdo corrupta. Solet autē in
 locis situlentis odor quidā reter et aspernabilis olfa
 ctantiū nares offendere: qui et ipse situs dicit. Plin.
 li. xj. Desimū esse crocū qd̄ sitū redolet. Seder etiā
 situs in vultu: capite: totoq̄ corpore et habitu: p̄fer
 tim in opū qualem Luc. describit: sēda situ macies.
 Hunc etiā pedozū dicimus. Col. lib. v. Vitibus siti
 dedit. Ita dō mulcus qui more cōpedis crura vitū et
 vineta cōprimit situs et veterno macerat: ferro di
 stringendus et radendus est. P̄terea situs dicit lo
 ci qualitas: vt de situ sycularū. Virgil. lib. j. geoz.
 Et segnē patiere situ durecere campū. i. sicut stat.

S Ante D

Smaragdus: gēma qua oculoꝝ acies recreat quo nihil
 viridius. Hinc smaragdinus a. um. pe. co. Suidas.
 σμαραγδος θηλυκος λεγεται οτι λευκος
 λιθου πολυσι μοι ελεγχος δε βεραιονισος
 ησο θεοσβερασ και λοιπα.

Sigma tis. dicit omne illud qd̄ purgat: ab σμινχω
 purgo/abstergo. Et est generale nomē quo medica
 menti omne significat: qd̄ valet ad emaculādā facie
 et abstergenda corporum dehonefāctā. Hiero. in
 Dan. Afferte mihi oleū et smigmata.

Smignica: a. um. Teren. Smignica efficacitā smigmat.
Smilar: arbor quā latini tarum vocant. Est et gen^{er} ber
 be bedere similis densis geniculate caulibus spinose
 fruticosę ramis folio herbaceo flore candido olente
 liliū. Qui. li. iij. me. Et crocon in paruoz versum cū
 similace flores. Sunt qui similacem antophozum vō
 cant quasi seipsum ferentē. Hinc Smilaceus a. um.
 quod est factū ex similace.

Smyrna: vrbis in minorī asia: quā silius Deles circū
 fuit. Hanc Thebesus Thebalus in memoriā vrozis
 suę que smyrna vocabat extruxit. Et hac Homerum
 ozum habuisse quidā existimant.

S Ante O

Soanes populi Aste caucasi extrema obtinentes: sicut
 Strabo refert. lib. rj. Qui ducta hominū milia co
 gunt exercitum.

Soboles: successi o: ab olescendo. i. crescendo dicta.

Sobrius: dicit homo sane mentis: quasi separatus ab
 ebrio. Teren. in an. Tu pol homo non es sobrius.

Sobriini: duarum plurium ve sorozum filii quasi sorozū
 ni Patruelēs patruozum filij: id est duoz aut. pluriū
 fratrum filij.